
Dobře stmelená vláda

Dobře stmelená vláda

PRAVO

23.5.2008, autor: Jan Keller

Hlavní zásady politiky Melčákovy a Topolánkovy vlády jsou jednoznačné a programově průhledné. Vůči každému, kdo se jeví jako slabší, vystupovat tvrdě a nekompromisně, těm nejsilnějším naopak vyplnit každé jejich přání. Neustálé kličkování mezi lokajskou úslužností směrem navenek a knížecí přezíravostí směrem dovnitř by zlomilo i mnohem silnější charaktery.

Když odboráři důrazně varují před asociálními dopady reformy, ukazuje jim vláda cestou do Teplic vztyčený prostředníček. Když rektori vysokých škol protestují proti připravovanému oklešťování univerzitních svobod a proti faktickému krácení rozpočtu na vzdělání, vláda jim kyne stejným gestem jako odborářům.

Když se studenti medicíny i se svými učiteli bouří proti připravovanému osudu fakultních nemocnic, vysměje se jim mluvčí i se svým ministrem, že zase nic nepochopili. Nic nepochopili ani členové mnoha pražských divadel v čele s Jiřím Suchým, když se bláhově domnívali, že jim snad někdo bude ve státě s rostoucí ekonomikou přispívat na tu jejich kulturu. Panskou namyšlenost, se kterou vláda přistupuje ke svým občanům, střídá ničím nemírněná podlézavost směrem k velkým a mocným. Uznání Kosova není ničím jiným než jen dalším vztyčeným prostředníčkem. Tentokrát nikoliv směrem k odborářům, lékařům, studentům či umělcům, ale k normám mezinárodního práva a k usnesení OSN. Jdeme s hlavním proudem a to je dobře, sděluje nám všem Kateřina Jacques. Vláda, která se nerozpakuje jít proti proudu veřejného mínění, proti názorům nezávislých expertů, proti zájmům lidí práce, si dává dobrý pozor na to, aby „šla s hlavním proudem“. Bezelstně nám to sděluje politička, která – což je příznačné – ještě docela nedávno považovala za správné jít proti hlavnímu proudu.

Nejde o paní Kateřinu. Důležité je, že celé vedení strany zelených dnes geniálně propojuje topolánkovskou aroganci s melčákovskou úslužností. Naprostá přezíravost Martina Bursíka a jeho lidí vůči republikové radě a nezáměrem o program vlastní strany a současně bezmezná vstřícnost vůči nejsilnější koaliční straně. To, co tmelí neskutečnou aroganci vůči občanům s nechutnou servilitou kamsi navenek, má barvu zelenou.

Foto popis|

O autorovi| Jan Keller (Autor je sociolog)